

Ochranné známky

Při posuzování míry podobnosti mezi dvěma označeními podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. [441/2003](#) Sb., o ochranných známkách, se hodnotí rozlišovací způsobilost (distinktivita) starší a nově zapisované ochranné známky ve dvou krocích. Jednak se srovnávají jejich jednotlivé prvky a zejména se při tom sleduje, které z prvků jsou distinktivní a které dominantní; jednak se posuzuje rozlišovací způsobilost starší ochranné známky jako celku.

Pokud se srovnávaná označení shodují v nedistinktivním prvku, je třeba se při hodnocení jejich celkové podobnosti zaměřit zejména na vliv ostatních, neshodujících se prvků: právě ony totiž budou ovlivňovat celkový dojem z obou označení.

Je-li starší ochranná známka tvořena jen slovním prvkem s nízkou rozlišovací způsobilostí, má nižší inherentní rozlišovací způsobilost jako celek, a náleží jí proto nižší míra ochrany. Její vlastník tak nemůže bránit zápisu dalších označení jen proto, že využívají stejný nedistinktivní prvek.

(Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2023, čj. 10 As 101/2021-56)

Nejvyšší správní soud rozhodl ve věci žalobkyně: ES Racing s. r. o., P., zastoupené advokátem Mgr. L.T., P., proti žalovanému: Úřad průmyslového vlastnictví, P., za účasti osoby zúčastněné na řízení: NATURANA Carl Dölker GmbH & Co KG, G., Spolková republika Německo, zastoupené advokátkou JUDr. M.P., P., proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 20. 5. 2020, čj. O-560241/D19123161/2019/ÚPV, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2021, čj. 18 A 30/2020-66, tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2021, čj. 18 A 30/2020-66, se ruší. Rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 20. 5. 2020, čj. O-560241/D19123161/ 2019/ÚPV, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

[1] V této věci soud řešil pravděpodobnost záměny mezi dvěma ochrannými známkami. Dospěl přitom k závěru, že:

- slovní prvek „EVA/eva“ má nízkou rozlišovací způsobilost v oblasti odívání, a protože se srovnávaná označení shodují v tomto nedistinktivním prvku, je třeba se při hodnocení jejich podobnosti zaměřit zejména na vliv ostatních neshodujících se prvků: ty budou spíše ovlivňovat celkový dojem z obou označení;

- starší slovní ochranná známka zapsaná pro dámské spodní prádlo a tvořená jen křestním jménem „EVA“ má nízkou inherentní rozlišovací způsobilost, proto jí náleží nižší míra ochrany.

[2] Tím se NSS odlišil od závěrů, k nimž dospěly správní orgány a městský soud. Naopak se s nimi NSS shodl v tom, že:

- výrobky, k jejichž označení jsou srovnávané ochranné známky určeny, jsou si spíše podobné;

- relevantní spotřebitel výrobků je průměrně informovaný, přiměřeně vnímavý a obezřetný.

1. Popis věci

[3] Žalobkyně (nyní vystupuje jako stěžovatelka) požádala žalovaný Úřad průmyslového vlastnictví o zápis obrazové ochranné známky do rejstříku ochranných známek v podobě

pro množství různých výrobků a služeb. Úřad její přihlášku zamítl pro část z nich zařazených do třídy 25 mezinárodního třídění na základě námitek vlastníka starší ochranné známky Evropské unie, společnosti Naturana Carl Dölker GmbH & Co KG. Podle něj existuje v tomto rozsahu pravděpodobnost záměny mezi stěžovatelčinou přihlašovanou ochrannou známkou a ochrannou známkou této společnosti tvořenou jediným slovním prvkem „EVA“ a zapsanou pro dámské spodní prádlo [§ 7 odst. 1 písm. b) zákona č. [441/2003](#) Sb., o ochranných známkách]. Pro zbývající část výrobků a služeb úřad pokračoval v řízení (a později pro ně stěžovatelčinu ochrannou známkou zapsal). Stěžovatelka v reakci na to požádala o rozdělení přihlášky a následně podala rozklad proti rozhodnutí úřadu v rozsahu, v němž úřad její přihlášku zamítl (pro výrobky ve třídě 25). Později stěžovatelka ještě omezila seznam výrobků přihlášených v této třídě tak, že předseda úřadu v řízení o rozkladu rozhodoval o přihlášce k zápisu ochranné známky jen pro tyto výrobky: lyžařské oblečení, lyžařská obuv, oděvy a obuv všeho druhu, včetně sportovních v rámci této třídy, pokrývky hlavy, rukavice. Předseda úřadu zamítl stěžovatelčin rozklad a přihlášku její ochranné známky pro všechny tyto výrobky.

[4] Stěžovatelka neuspěla ani se žalobou, kterou podala proti rozhodnutí předsedy úřadu a kterou Městský soud v Praze také zamítl. Shledal, že kolidující označení jsou si podobná spíše ve vyšší míře (vizuálně, foneticky i významově) a že namítaná ochranná známka tvořená křestním jménem „EVA“ vykazuje přinejmenším průměrnou inherentní rozlišovací způsobilost. Hodnotil též podobnost výrobků, k nimž se obě ochranné známky vztahují, a u většiny z nich ji shledal průměrného stupně. Za relevantního spotřebitele považoval průměrného spotřebitele (průměrně informovaného, přiměřeně vnímavého a obezřetného).

2. Kasační řízení

2.1 Kasační stížnost

[5] Stěžovatelka podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. V ní namítá, že ochranná známka, o jejíž přihlášení usiluje, je jako celek jedinečná a originální, a tedy nezaměnitelná. Dominantním prvkem je její grafické znázornění, nikoli jen slovní prvek „eva“, jak nesprávně vyhodnotil městský soud. Naproti tomu namítanou ochrannou známkou společnosti Naturana tvoří jen slovo „EVA“, což je časté české jméno s biblickými kořeny, které odkazuje na Evu jakožto první ženu. Nelze je chápat jako běžné jméno, ale v přeneseném významu také jako obecné označení pro ženu, které se používá jak v literární či umělecké tvorbě, tak v reklamě i v běžném životě. Nelze na něj proto pohlížet stejně jako na jiná ženská jména, ale jeho charakter vykazuje vyšší míru obecnosti, což podstatně snižuje jeho rozlišovací způsobilost. Slovní prvek „EVA“ se navíc užívá v souvislosti se spodním prádlem, pro které je namítaná ochranná známka zapsána, tak často, že jeho prostřednictvím nelze jednoznačně ztotožnit původce výrobků. Rozlišovací způsobilost namítané ochranné známky je proto velmi nízká, s čímž souvisí nízký stupeň ochrany. Městský soud měl podle stěžovatelky užít na věc pravidla uvedená ve společném prohlášení úřadů pro ochranné známky v Evropské unii o společné praxi a vztahující se právě k pravděpodobnosti záměny.

[6] Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem městského soudu, že výrobky srovnávaných známek mají podobnou povahu, účel a podobný způsob užití. Každý z těchto výrobků si totiž relevantní veřejnost zakoupí z jiného důvodu. Výklad o podobnosti výrobků, který se opírá o jejich zařazení do stejné

oblasti spotřeby, považuje stěžovatelka za nepřipustně extenzivní. Neobstojí podle ní ani úvahy městského soudu o shodném obvyklém původu, distribučních kanálech a prodejních místech výrobků. Relevantní spotřebitelé, na které cílí stěžovatelka, si pečlivě vybírají sportovní oblečení, které kupují, a věnují přitom zvýšenou pozornost střihu, značce a materiálu oděvu. Tomu odpovídá i cena. Relevantní spotřebitel takové výrobky kupuje jednou za čas a výrobky se prodávají především ve specializovaných obchodech. Skutečnost, že různé zboží lze zakoupit na jednom místě, není pro posouzení zaměnitelnosti výrobků rozhodující. Spodní prádlo i některé typy oblečení, pro které stěžovatelka přihlašuje ochrannou známku, jsou poměrně speciální kategorie oděvů, které jsou běžně nabízeny ve specializovaných prodejnách nabízejících jen tento typ zboží. Městský soud měl rozlišit, k jakým výrobkům se přihlašovaná ochranná známka vztahuje: půjde o výrobky kvalitní a dražší.

[7] Relevantního spotřebitele vymezil městský soud podle stěžovatelky nesprávně. Opomněl, že Eva Samková, na niž ochranná známka odkazuje, je veřejně známá osoba. Výrobky si mohou koupit i jiné osoby než sportovní fanoušci, ale i ti, kteří neznají Evu Samkovou, budou vybírat opatrně a s vyšší mírou pozornosti vzhledem k ceně výrobků. Stěžovatelka vysvětluje, proč budou spotřebitelé obezřetní a dobře informovaní jak při nákupu spodního prádla, tak i oblečení, k němuž stěžovatelka přihlašuje svou ochrannou známku, zejména lyžařského a snowboardového.

[8] Městský soud měl podle stěžovatelky vzít v potaz, že ochranných známek téhož znění je několik, a to i pro stejnou třídu výrobků. Namítaná ochranná známka proto vykazuje velmi nízkou míru rozlišovací způsobilosti a nelze jí poskytnout vyšší míru ochrany. Není totiž schopna oslovit relevantní spotřebitele tak, aby jim umožnila ztotožnit společnost Naturana jako jejího původce. Slovní prvek „EVA“ se v souvislosti s dámským spodním prádlem užívá zcela běžně. Naturana navíc běžně užívá svou kombinovanou ochrannou známku, nikoli tu namítanou (slovní). Rozsudek městského soudu je proto v této části nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

2.2 Vyjádření ke kasační stížnosti

[9] Úřad se ke kasační stížnosti nevyjádřil, vyjádřila se k ní však společnost Naturana, majitelka starší ochranné známky a nyní osoba zúčastněná na řízení. Souhlasila se závěry městského soudu a navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[10] Trvá na tom, že porovnávaná označení jsou si z vizuálního hlediska velmi podobná (namítaná ochranná známka je registrována jako slovní a může být užívána v jakékoli podobě), z fonetického a sémantického hlediska jsou shodná. Slovní prvek je u stěžovatelčiny ochranné známky dominantní, grafický prvek není výrazný. Stěžovatelka zaměňuje pojmy „nízká rozlišovací způsobilost ochranné známky“ a „nedistinktivní prvek/prvek s nízkou rozlišovací způsobilostí“. Obecně platí, že i ochranné známky s nižší či nízkou rozlišovací způsobilostí jsou chráněny v plné míře a mohou být překážkou registrace shodné či podobné ochranné známky. Naturana také připomněla, že podala námitky též na základě dobrého jména své známky, jimiž se však úřad z důvodu procesní ekonomie nezabýval. Rozlišovací způsobilost namítané ochranné známky se tak užíváním v obchodním styku ještě zvýšila.

[11] Naturana podpořila také závěry městského soudu týkající se podobnosti výrobků. To, zda jsou si výrobky podobné, se posuzuje podle jejich obecného určení, účelu, povahy a způsobu distribuce, nikoli podle speciálního způsobu užívání. Ani tvrzenou vysokou kvalitou zpracování a materiálu nelze brát při posuzování podobnosti výrobků v úvahu, neboť nejde o objektivní a neměnné kritérium, navíc se obě označení vztahují k běžným druhům oděvů určeným nejširší veřejnosti.

[12] Přihlašované výrobky jsou podle Naturany běžným spotřebním zbožím, jehož cena není příliš vysoká; spotřebitelé tak jeho výběru nevěnují zvýšenou pozornost. Běžný spotřebitel nevnímá v přihlašovaném označení odkaz na Evu Samkovou.

[13] Registrace jiných ochranných známek obsahujících kolizní prvky není v tomto řízení rozhodná, neboť neodráží skutečnost, zda jsou tyto ochranné známky užívány, či nikoli, a zda je kolizní prvek obecně spotřebitelům znám ve vztahu k určitému druhu výrobku, či nikoli. Není podstatné, zda třetí subjekty porušují práva ke starší ochranné známce.

3. Právní hodnocení

[14] Kasační stížnost je důvodná.

[15] V této věci soud hodnotí, nakolik konkrétní skutkové okolnosti naplňují právní pojmy upravené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. [441/2003](#) Sb., zákona o ochranných známkách. Podle něj se přihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek vlastníka starší ochranné známky proti zápisu ochranné známky podaných u Úřadu průmyslového vlastnictví, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

[16] Úřad přihlášku zamítne, zjistí-li, že přihlašované označení zasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího uvedených v § 7. Existuje-li důvod zamítnutí přihlášky pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, úřad přihlášku zamítne pouze pro tyto výrobky nebo služby [§ 26 odst. 4 zákona o ochranných známkách].

[17] Ve znění zákona o ochranných známkách účinném do 31. 12. 2018 bylo pravidlo citované v bodě [15] obsaženo v § 7 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. Z přechodných ustanovení novely č. [286/2018](#) Sb. účinné od 1. 1. 2019 přitom plyne, že pro řízení o přihlášce, které bylo zahájeno podle zákona o ochranných známkách ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti novely a do tohoto dne pravomocně neskončilo, se použijí ustanovení zákona ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti novely. Byly-li přede dnem nabytí účinnosti novely podány námitky proti zápisu ochranné známky do rejstříku, posuzují se podle zákona ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti novely (čl. II body 1 a 3 zákona č. [286/2018](#) Sb.).

[18] Stěžovatelka podala přihlášku k zápisu ochranné známky dne 16. 3. 2017. Vlastník starší ochranné známky, společnost Naturana, podal proti zápisu námitky dne 26. 10. 2017. Úřad o nich rozhodoval dne 29. 10. 2019 a správně je posuzoval jako námitky podle aktuálně účinného § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách. Městský soud naproti tomu pracoval nesprávně se starším § 7 odst. 1 písm. a), nemá to však žádné důsledky, protože obě znění mají totožný obsah, liší se jen v označení písmene.

[19] V této věci je třeba vykládat pojmy vnitrostátního práva eurokonformně. Jde totiž o oblast práva upravenou též předpisy Evropské unie, zejména směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (přepřacované znění), a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie. Velkou roli při výkladu hraje judikatura Soudního dvora Evropské unie a Tribunálu, případně též rozhodovací praxe Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

[20] Spor je o pravděpodobnost záměny mezi těmito dvěma označeními:

- starší slovní ochrannou známkou Evropské unie „EVA“ zapsanou pro výrobky: dámské spodní prádlo, zejména podprsenky, šněrovačky, korzety, kalhotky s nohavičkou, stringy, tanga, body, kalhotky s nohavičkou; plavky a plážové oblečení

a

- přihlašovanou kombinovanou ochrannou známkou přihlašovanou pro výrobky: lyžařské oblečení, lyžařská obuv, oděvy, a to trička, košile, mikiny, svetry, bundy, kalhoty, sukně, šaty včetně sportovních v rámci této třídy, pokrývky hlavy, rukavice

[21] Z § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách a bohaté judikatury Soudního dvora Evropské unie a správních soudů vyplývá, že zaměnitelnost ochranných známek se obecně hodnotí podle těchto kritérií: stupeň podobnosti známek, včetně posouzení distinktivních a dominantních prvků, rozlišovací způsobilost dřívější ochranné známky, podobnost výrobků či služeb, relevantní spotřebitel, celkové posouzení uvedených kritérií dohromady včetně dalších relevantních okolností

[22] Stěžovatelka v této věci činí sporným posouzení všech těchto kritérií, NSS se jim tedy bude popořadě věnovat.

3.1 Označení jsou si podobná méně, protože slovní prvek „EVA/eva“ má nízkou rozlišovací způsobilost v oblasti odívání

[23] Z judikatury Soudního dvora i NSS vyplývá, že při posuzování míry podobnosti mezi označeními je nutné určit stupeň jejich vzhledové, sluchové a pojmové podobnosti, a pokud možno u toho přihlídnout ke kategorii dotčených výrobků nebo služeb a podmínkám, za kterých jsou tyto výrobky nebo služby uváděny na trh (rozsudek ze dne 22. 6. 1999, věc C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 27). Při celkovém porovnávání nelze opomenout žádné prvky označení jen proto, že jsou menší než ostatní, anebo proto, že nemají distinktivitu; výjimku z tohoto pravidla tvoří jen zanedbatelné prvky [rozsudek Soudního dvora ze dne 12. 7. 2007, věc C-334/05 P, OHIM proti Shaker (Limoncello), body 41 a 42]. Posouzení podobnosti známek musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí na průměrného spotřebitele výrobků nebo služeb, s přihlídnutím k jejich rozlišovacím (distinktivním) a dominantním prvkům (Herbamedicus, body 38 a 39).

[24] Rozlišovací způsobilost (distinktivita) je schopnost známky označit výrobky nebo služby, pro které byla zapsána, jako pocházející z určitého podniku, a tím je odlišit od výrobků a služeb jiných podniků (Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 22). Při posuzování pravděpodobnosti záměny mezi ochrannými známkami se tento termín používá ve dvou situacích (krocích). Jednak se hodnotí podobnost označení; tehdy se srovnávají jednotlivé prvky obou označení a zejména se při tom sleduje, které z prvků jsou distinktivní a které dominantní (SABEL proti Puma, bod 23). Jednak se posuzuje rozlišovací způsobilost namítané známky jako celku, která určuje rozsah ochrany náležející této známce (čím nižší rozlišovací způsobilost starší ochranné známky, tím menší ochrana jí náleží). Rozlišovací způsobilost ve druhém zmíněném kontextu může být buďto inherentní (vnitřní), anebo získaná dobrou pověstí (SABEL proti Puma, body 24 a 25). V této konkrétní věci se však oba kroky prolínají co do distinktivní dominantního prvku starší ochranné známky a co do její inherentní distinktivní.

[25] Starší slovní ochrannou známkou totiž tvoří jediné slovo „EVA“, které je chráněno ve všech svých grafických podobách, ledaže by grafická podoba změnila celkový dojem natolik, že by si slovní prvek neponechal svou původní rozlišovací způsobilost (rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2020, čj. 1 As 340/2018-33, bod 31). Naproti tomu stěžovatelčina ochranná známka je kombinovaná a skládá se ze slovního prvku „eva“ vyvedeného malým psacím písmem do tvaru připomínajícího ústa, nad nímž jsou dvě vlnovky připomínající knírek.

[26] Jde tedy zejména o to posoudit rozlišovací způsobilost prvku „eva/EVA“, který je společný pro obě porovnávaná označení, a rovněž v souvislosti s tím posoudit vliv dalších grafických prvků

stěžovatelčina označení na schopnost spotřebitelů od sebe tato dvě označení rozlišit. Protože však starší ochrannou známku tvoří jediný slovní prvek „EVA“, posouzení rozlišovací způsobilosti tohoto prvku a inherentní rozlišovací způsobilosti ochranné známky jako celku se bude do značné míry překrývat (nikoli však již s případnou rozlišovací způsobilostí získanou dobrou pověstí).

[27] Městský soud zkoumal (stejně jako před ním úřad a jeho předseda) podobnost obou označení z vizuálního, fonetického a sémantického hlediska, jak mu to ukládá judikatura. Konstatoval, že slovní prvek „EVA“ tvořící namítanou ochrannou známku je obsažen též ve stěžovatelčině přihlašované kombinované známce, v níž je začleněn do grafického prvku. I přes nikoli nevýrazně zpracovaný grafický prvek bude podle městského soudu ovlivňovat celkový dojem u relevantní veřejnosti především slovní prvek „eva“; ne každému spotřebiteli bude zřejmý etymologický zdroj označení a jeho spojení se sportovkyní Evou Samkovou (nyní Adamczykovou). Jakkoli podle městského soudu nelze uzavřít, že by se jednalo o marginální dekorativní prvky, které spotřebitelé nebudou v praxi vnímat vůbec, paměťovou stopu v nich primárně nevyvolají. Soudu se jevil jako převládající slovní prvek, který je sám o sobě způsobilý vytvořit v paměti veřejnosti představu o ochranné známce. Shodný prvek obou známek se liší jen typem a velikostí písma, stylizace jména u stěžovatelčiny známky přitom není natolik výrazná, aby mohla významněji ovlivnit celkový dojem z ní. Vizuální podobnost obou označení proto městský soud vyhodnotil jako „spíše vyššího stupně“. Foneticky jsou označení shodná; k sémantické podobnosti soud zopakoval, že ne všichni spotřebitelé rozpoznají v označení odkaz na českou snowboardistku. Městský soud se v této pasáži odůvodnění zabýval též vnitřní (inherentní) rozlišovací způsobilostí křestního jména „EVA“ a zhodnotil ji pro dané produkty jako dostatečnou, respektive průměrnou, podobně jako u jiných křestních jmen.

[28] Stěžovatelka s tím nesouhlasí. Dominantním prvkem její ochranné známky je podle ní grafické znázornění, díky němuž má známka dostatečnou rozlišovací způsobilost. Pouhý slovní prvek „EVA“ má naproti tomu rozlišovací způsobilost malou.

[29] NSS v tomto bodě dává za pravdu stěžovatelce, naopak nesdílí pohled městského soudu. Za stěžejní přitom považuje právě rozlišovací způsobilost slovního prvku „EVA“, kterou hodnotí jako nízkou ve vztahu ke kategorii výrobků obou porovnávaných označení, zejména pak ve vztahu k dámskému spodnímu prádlu.

3.1.1 Slovní prvek „EVA“ má nízkou rozlišovací způsobilost, a proto má i starší ochranná známka nízkou inherentní rozlišovací způsobilost

[30] Ve věci Nichols se Soudní dvůr zabýval rozlišovací způsobilostí ochranné známky tvořené příjmením. Vysvětlil, že kritéria pro posouzení rozlišovací způsobilosti ochranných známek tvořených osobním jménem jsou stejná jako kritéria použitelná na jiné kategorie ochranných známek: známky je třeba konkrétně posoudit, a nikoli shledat apriorní nedostatek rozlišovací způsobilosti (rozsudek ze dne 16. 9. 2004, věc C-404/02, Nichols plc proti Registrar of Trade Marks, bod 34). Soudní dvůr také vyslovil, že příjmení má zpravidla vyšší rozlišovací způsobilost než křestní jméno, je však v každém jednotlivém případě zapotřebí vzít v úvahu všechny skutečnosti, jež jsou vlastní projednávané věci, zejména pak okolnost, že příjmení je málo obvyklé, anebo naopak velmi rozšířené (rozsudek ze dne 24. 6. 2010, věc C-51/09 P, Barbara Becker proti Harman International Industries, Inc., bod 36).

[31] Z těchto rozsudků nevyplývá nic víc, než že ani o ochranné známce tvořené jménem nebo příjmením nelze obecně uzavřít, že postrádá rozlišovací způsobilost: vždy je třeba zkoumat konkrétní okolnosti věci. NSS z toho tedy také dovozuje, že o takové ochranné známce nelze bez zkoumání konkrétních okolností věci ani automaticky předpokládat, že má (alespoň) průměrný stupeň rozlišovací způsobilosti. (Takový závěr nemůže platit automaticky navzdory tomu, že minimální rozlišovací způsobilost starší ochranné známky jako celku se presumuje, neboť známka byla do

rejstříku již zapsána.)

[32] Městský soud však takový obecný úsudek bez bližšího zdůvodnění činí a odkazuje přitom na rozsudky Tribunálu, které vykládá tak, že ochranná známka tvořená křestním jménem má „přinejmenším průměrnou inherentní rozlišovací způsobilost“ (rozsudky ze dne 16. 12. 2009, věc T-483/08, Giordano Enterprises Ltd proti OHIM, a ze dne 24. 10. 2010, věc T-130/09, Eliza Corporation proti OHIM; městský soud tento závěr činí v bodě 109 napadeného rozsudku). Tento závěr však z rozsudků Tribunálu takto obecně nevyplývá, rozsudky nejsou navíc pro tuto věc příléhavé.

[33] Ve věci Giordano Enterprises Ltd hodnotil Tribunál zaměnitelnost dvou totožných slovních známek „GIORDANO“ a posuzoval přitom rozlišovací způsobilost ochranné známky tvořené běžným křestním jménem. Dřívější ochranná známka byla zapsána pro Portugalsko (pro obuv), novější byla přihlášena jako ochranná známka Společenství (pro oděvy, pokrývky hlavy a zboží vyrobené z kůže a její imitace v třídě 18). Svě úvahy uvedl Tribunál obecným konstatováním, že v odvětvích, jako jsou odívání a móda, v nichž je běžné používat ochranné známky sestávající ze jmen či příjmení, lze zpravidla předpokládat, že velmi běžné jméno se bude objevovat častěji než jméno vzácné. Spotřebitelé se tedy nebudou domnívat, že mezi všemi majiteli ochranných známek, které obsahují stejné jméno nebo příjmení, nutně existuje ekonomická souvislost (bod 31 rozsudku)¹. V té věci však byly obě sporné slovní ochranné známky naprosto totožné, což podle Tribunálu zvýšilo pravděpodobnost, že spotřebitelé mohou vnímat výrobky uváděné na trh pod těmito ochrannými známkami jako pocházející ze stejného zdroje; navíc přihlašovatelka novější ochranné známky neprokázala, že italské křestní jméno Giordano je v Portugalsku běžné. Relevantní veřejnost tvořili průměrní portugalsky mluvící spotřebitelé. Z toho Tribunál uzavřel, že starší ochranná známka má sama o sobě alespoň průměrný stupeň rozlišovací způsobilosti (bod 32 rozsudku).

[34] Ve věci Eliza Corporation sice shledal Tribunál přinejmenším průměrnou rozlišovací způsobilost ženského křestního jména Eliza/Elise jako zdobněliny jména Elizabeth, učinil tak však ve vztahu k vysoce specializovaným výrobkům a službám z oblasti informačních technologií (bod 39 rozsudku)³. Ani jeho závěry proto nejsou obecně přenositelné.

[35] Z uvedených rozsudků nelze obecně dovodit, že jakákoli ochranná známka tvořená křestním jménem má přinejmenším průměrnou inherentní rozlišovací způsobilost. Tribunál v nich naopak formuluje obecné pravidlo, že v oblastech odívání, módy a kosmetiky je běžnější užívat křestní jména (nebo obecně vlastní jména), což podporuje spíše předpoklad o nižší rozlišovací způsobilosti křestního jména tvořícího ochrannou známku v těchto sektorech. Stále však platí, že je třeba pečlivě zkoumat konkrétní okolnosti věci.

[36] I při vlastním posouzení rozlišovací způsobilosti jména Eva v kontextu konkrétních okolností věci staví městský soud svůj právní názor na nesprávném obecném závěru, který si učinil z judikatury Tribunálu, a ve zbytku se omezuje na prosté popření stěžovatelčích námitek a potvrzení závěrů úřadu a jeho předsedy (body 110 až 112 napadeného rozsudku a dále pak jeho body 157 až 160 a bod 164).

[37] Úřad i jeho předseda v napadeném rozhodnutí k „Evě“ poznamenali, že jde v současné době o vůbec nejběžnější české jméno užívané i v zahraničí. Na trhu je obvyklé, že výrobky označené ženskými jmény, ať už jde o oděvy, módní doplňky nebo časopisy, bývají vyhrazeny ženám. Mimo jiné v oblasti oděvů se různá ženská jména běžně užívají například k označení kolekcí či řad výrobků určených pro ženy, případně mohou též odkazovat na osobu designera, návrháře či jinou osobu spojenou s daným výrobcem nebo kolekcí. V tomto smyslu pak může označení u spotřebitelů evokovat, že je zboží určeno ženám, nepopisuje však charakter či vlastnosti výrobku jako takového. Úřad ve svém rozhodnutí navíc uvedl, že jméno Eva lze vnímat také ve významu „žena“, což je

odvozeno z Bible (Eva jako první žena, pramatka lidstva). Tuto dílčí úvahu však předseda úřadu nakonec popřel, neboť nepokládal za pravděpodobné, že by si průměrný spotřebitel výrobků asocioval jméno Eva s jeho biblickým výrazem či výrazem pro ženu: to lze očekávat spíše v oblasti umělecké či duchovní. Na podkladě těchto úvah dospěly správní orgány i městský soud k závěru, že prvek „Eva“ má vzhledem k přihlášeným a zapsaným produktům dobrou rozlišovací způsobilost.

[38] S tím NSS nesouhlasí. Úvahy správních orgánů i městského soudu jsou správné, ale vedou přesně k opačnému závěru: „Eva“ má jako označení pro oblečení, a tím spíše pro dámské spodní prádlo, nízkou rozlišovací způsobilost právě proto, že jde o velmi běžné ženské křestní jméno, na jehož užívání jsou spotřebitelé v módním průmyslu zvyklí. Tím se totiž zvyšuje pravděpodobnost záměny mezi označeními tvořenými takovým jménem (spotřebitelé budou zaměňovat zboží od různých výrobců), a naopak se snižuje pravděpodobnost, že si spotřebitelé spojí výrobky s konkrétním výrobcem (zde společností Naturana).

[39] Soudu nepřipadá mimoběžná ani úvaha o Evě představující i v očích průměrného spotřebitele archetyp ženy, který má původ v Bibli. V souvislosti s dámským spodním prádlem se soudu jeví tato asociace ještě jako pravděpodobnější a neomezoval by ji jen na oblast duchovní a uměleckou, ale vnímá ji jako obecnější součást evropského kulturního a civilizačního kontextu. Jde však jen o dílčí aspekt hodnocení, který má na distinktivitu minimální vliv: ta je totiž nízká bez ohledu na to, zda si průměrný spotřebitel propojí označení s biblickou Evou, či nikoli.

[40] Stěžovatelka nenamítá ani nemusí namítat, že dřívější ochranná známka postrádá jakoukoli rozlišovací způsobilost, jak naznačuje městský soud v bodě 110 napadeného rozsudku. To by bylo absolutním důvodem její zápisné nezpůsobilosti ve smyslu § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách (což se v nynějším řízení neřeší). Podstata stěžovatelčiny argumentace spočívá v tom, že dřívější ochranná známka vykazuje vyšší míru obecnosti, proto by jí měla být poskytnuta nižší míra ochrany. S tím NSS souhlasí. Není vyloučeno, aby si vlastník ochranné známky nechal zapsat ochrannou známku s nižší mírou distinktivy pro určité výrobky a služby. Musí však počítat s tím, že takovému označení bude náležet snížená ochrana, a strpět to, že ostatní soutěžitelé na trhu budou stejně jako on oprávněni nechat si zapsat a používat označení s podobnými nedistinktivními prvky – a on jim v tom nemůže bránit (rozhodnutí velkého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. 9. 2013, věc R 1462/2012-G, Lifestyle Supplies proti Ultimate Nutrition, body 59 a 62).

[41] Nižší míra rozlišovací způsobilosti u křestního jména Eva přitom nevyplývá z jeho popisného charakteru, ale z toho, že jde o běžné ženské křestní jméno, které lze v oblasti odívání vnímat jako obecné a často se objevující označení. U dámského spodního prádla, pro které je zapsána starší ochranná známka, to platí tím spíše, že jde o výrobky určené pro ženy.

[42] NSS tedy činí dílčí závěr, že slovní prvek „eva/EVA“ má v oblasti odívání (tedy i pro výrobky, k nimž se vztahují označení v této věci sporná) nízkou rozlišovací způsobilost. Slovní ochrannou známku společnosti Naturana tvoří jenom slovní prvek „EVA“, lze proto uzavřít, že tato ochranná známka má jako celek nízkou vnitřní rozlišovací způsobilost.

[43] Městský soud správně nepřisvědčil stěžovatelčině námitce, že ochranných známek téhož znění je v rejstříku zapsáno více (blíže body 161 až 163 napadeného rozsudku). Stěžovatelka totiž netvrdila ani neprokázala, že jsou označení na trhu fakticky užívána, ani netvrdila, že by ostatní ochranné známky byly zapsány pro shodné či podobné výrobky. Na závěru o nízké vnitřní rozlišovací způsobilosti to ovšem nic nemění.

[44] Stěžovatelka v žalobě dále dokládala, že slovní prvek „EVA“ není v souvislosti se spodním prádlem nijak příznačný a že v inzerci výrobků v kategorii spodního prádla v České republice tento prvek užívají i jiní výrobci buď jako název konkrétního produktu, či přímo jako označení výrobce.

Podle městského soudu však z předložených důkazů nevyplývá, že by byl prvek užíván v takovém rozsahu, aby to oslabilo jinak inherentně dostatečně distinktivní starší označení a vyloučilo pravděpodobnost záměny kolidujících označení (bod 164 napadeného rozsudku). Ani to není správná úvaha. Mezi stěžovatelkou a úřadem totiž není sporu o to, že v oblasti odívání se různá ženská jména běžně užívají například k označení kolekcí či řad výrobků určených pro ženy; právě tento argument podporují i stěžovatelkou předložené důkazy. Sporné je, zda to oslabuje rozlišovací způsobilost starší známky, či nikoli. NSS vysvětlil výše, že tato nesporná skutečnost rozlišovací způsobilost známky oslabuje. Městský soud tedy v jedné části odůvodnění potvrzuje argumentaci úřadu, podle níž se ženská jména v oblasti odívání běžně používají, v další části však současně naznačuje, že jde o otázku prokázání rozsahu užívání.

[45] Neobstojí námitka, že společnost Naturana ve skutečnosti běžně užívá svou jinou (kombinovanou) ochrannou známku s obrázkem jablka, protože v této věci se řeší pravděpodobnost záměny se slovní ochrannou známkou „EVA“. Společnost Naturana nenamítala kolizi s jinou svou ochrannou známkou, o tom se řízení nevedlo.

3.1.2 Protože se označení shodují v nedistinktivním prvku, je třeba se při hodnocení jejich podobnosti zaměřit zejména na vliv ostatních neshodujících se prvků

[46] Závěr NSS, podle něž má slovní prvek, který je součástí obou porovnávaných označení, nízkou distinktivitu, ovlivňuje i to, jak by se měla hodnotit celková podobnost srovnávaných známek. K tomu, jak to činit, dává návod společné prohlášení úřadů pro ochranné známky v Evropské unii o společné praxi týkající se relativních důvodů pro zamítnutí - pravděpodobnosti záměny (vliv nedistinktivních prvků/prvků s nízkou rozlišovací způsobilostí), kterého se stěžovatelka dovolávala již ve správním řízení.

[47] Úřady pro ochranné známky v Evropské unii se shodly na tom, že pokud mají srovnávané známky shodný prvek s nízkým stupněm rozlišovací způsobilosti, posouzení pravděpodobnosti záměny se zaměří na vliv ostatních (neshodujících se) prvků na celkový dojem, kterým známky působí. Při posuzování budou zohledněny podobnosti/rozdíly a rozlišovací způsobilost těchto ostatních prvků. Shoda v prvku s nízkým stupněm rozlišovací způsobilosti nevede za normálních okolností ke konstatování existence pravděpodobnosti záměny. Existenci pravděpodobnosti záměny však lze konstatovat, pokud ostatní prvky srovnávaných známek mají nižší (nebo srovnatelně nízký) stupeň rozlišovací způsobilosti nebo mají zanedbatelný vizuální vliv a celkový dojem srovnávaných známek je podobný, nebo celkový dojem srovnávaných známek je vysoce podobný nebo totožný.

[48] Městský soud a před ním úřad a jeho předseda vyšli při grafickém hodnocení stěžovatelčiny ochranné známky z toho, že i přes nikoli nevýrazný grafický prvek stěžovatelčiny známky bude paměťovou stopu u průměrného spotřebitele vyvolávat spíše slovní prvek. S tím NSS nesouhlasí. Kvůli generické povaze slovního označení je třeba přikládat při hodnocení celkového dojmu ze stěžovatelčiny známky o to větší váhu odlišujícím se grafickým prvkům označení. Celkový dojem ze stěžovatelčiny ochranné známky podstatně ovlivňuje právě originální grafické zpracování. Starší ochranná známka naproti tomu neobsahuje žádné prvky „navíc“. Srovnávaná označení proto budou na spotřebitele působit spíše odlišně.

[49] Hodnocení fonetické a významové podobnosti stěžovatelka v kasační stížnosti nezpochybňuje, NSS se k nim proto nebude vyjadřovat.

3.2 Starší ochranná známka má sice nízkou inherentní rozlišovací způsobilost, měla by se však ještě zkoumat její získaná rozlišovací způsobilost

[50] NSS vysvětlil v bodě [24], že rozlišovací způsobilost ochranné známky může být buď inherentní,

anebo získaná dobrou pověstí. Dospěl pak k závěru, že vnitřní distinktivita starší ochranné známky je nízká. Společnost Naturana však ve správním řízení současně namítala, že její ochranná známka má dobré jméno, a tedy že užíváním získala vyšší míru rozlišovací způsobilosti. Protože úřad shledal, že má známka dostatečnou vnitřní rozlišovací způsobilost, touto částí argumentace se již nezabýval. V novém řízení bude třeba, aby se správní orgány věnovaly i tomuto aspektu rozlišovací způsobilosti.

3.3 Výrobky, k nimž se vztahují srovnávané ochranné známky, jsou si spíše podobné

[51] Stěžovatelka dále zpochybňuje závěry městského soudu a úřadu o tom, že výrobky, k nimž jsou ochranné známky přihlášeny či mají být přihlášeny, jsou si podobné ve většině průměrně - některé více, jiné méně.

[52] Městský soud se této otázce věnoval podrobně v bodech 121 až 148 napadeného rozsudku. Vypořádal se v nich se všemi argumenty, které stěžovatelka uplatňuje i v kasační stížnosti, a NSS s jeho závěry souhlasí. Městský soud obecně vyšel z toho, že při hodnocení podobnosti výrobků je třeba vzít v úvahu kritéria charakterizující vzájemný vztah výrobků, jejich povahu, zamýšlený účel, obvyklý původ, zda jsou v soutěžním vztahu, zda se doplňují, zda jsou zastupitelné, způsob jejich užití, jejich uživatele (relevantní veřejnost), jejich distribuční kanály či prodejní místa.

[53] Podstatným východiskem pro srovnávání výrobků je pravidlo, že srovnávat se musejí výrobky tak, jak jsou/mají být u ochranných známek zapsány, nikoli podle toho, jak jsou skutečně užívány, nabízeny či inzerovány. Současně také platí, že způsoby uvádění výrobků označených ochrannými známkami na trh se mohou měnit v čase a podle vůle majitelů těchto ochranných známek. Proto ... analýza nebezpečí záměny mezi dvěma ochrannými známkami, která sleduje cíl obecného zájmu - tedy aby relevantní veřejnost nemusela podstupovat nebezpečí, že bude uvedena v omyl ohledně obchodního původu dotčených výrobků - nemůže záviset na obchodních záměrech majitelů ochranných známek, uskutečněných či nikoliv a svojí povahou subjektivních (rozsudek Tribunálu ze dne 12. 1. 2006, věc T-147/03, Devinlec Développement innovation Leclerc SA proti OHIM, bod 104).

[54] NSS připomíná, že stěžovatelka žádá zapsat svou ochrannou známku pro výrobky: lyžařské oblečení, lyžařská obuv, oděvy, a to trička, košile, mikiny, svetry, bundy, kalhoty, sukně, šaty včetně sportovních v rámci této třídy, pokrývky hlavy, rukavice; naproti tomu starší ochranná známka je zapsána pro dámské spodní prádlo.

[55] Stěžovatelka zaměřuje svou argumentaci na to, že bude nabízet sportovní oblečení, tak však její seznam výrobků nezní. Část výrobků jistě specializovaných bude, nikoli však všechny. Stejně tak i dámské spodní prádlo může být sportovní. Jistý překryv mezi výrobky tedy nalézt lze. Stěžovatelčina zamýšlená obchodní strategie se však může proměňovat v čase, proto na ní posouzení podobnosti výrobků nemůže záviset. Stěžovatelka městskému soudu vytýká, že vyšel z generického označení výrobků, to však městský soud učinil správně. Neopomněl u toho vypořádat ani stěžovatelkou tvrzené specifické zamýšlené vlastnosti výrobků, odmítl však hledět jen na ně.

[56] K části výrobků bude stěžovatelčina argumentace přiléhavá. U části výrobků bude platit, že si je relevantní veřejnost zakoupí z jiného důvodu než jen z prosté potřeby zakrýt tělo a při koupi bude dbát na specifický účel výrobků; ani tuto motivaci však městský soud ve svých úvahách o účelu užití srovnávaných výrobků nepominul. Vyjádřil se jak k jejich primárnímu společnému obecnému účelu (zakrytí těla), tak k jejich sekundárnímu určení (konkrétní část těla, na kterou kus oblečení patří, funkčnost, tepelné vlastnosti, estetická kritéria).

[57] Stejně tak jsou správné závěry městského soudu o obvyklém původu výrobků, distribučních kanálech a obvyklých prodejních místech. Stěžovatelka namítá, že cílí na spotřebitele, kteří si pečlivě vybírají sportovní oblečení především ve specializovaných obchodech, věnují jeho výběru zvýšenou

pozornost a nakupují za vyšší cenu. To může platit opět jen o části sportovně zaměřených výrobků, nikoli obecně o všech. V případě (sportovních) obchodních řetězců se spotřebitelé mohou setkat s různými kategoriemi oděvů, včetně spodního prádla. Byť překryv výrobků bude i v tomto kritériu jen částečný (a spíše menší než větší), vyloučit ho úplně nelze. Stěžovatelka relativizuje význam úvahy o soustředění zboží různého druhu do velkých nákupních center a o nákupu v e-shopech a tvrdí, že s takovým přístupem by šlo považovat za zaměnitelné prakticky jakékoli zboží. K tomu NSS uvádí, že podle stěžovatelčiny argumentace by naopak nešlo hodnotit jako podobné prakticky žádné zboží.

[58] NSS k tomuto bodu shrnuje, že městský soud ani úřad a jeho předseda při posouzení shodnosti kategorií výrobků nepochybili. Vzali v úvahu všechna relevantní kritéria svědčící o větší i menší podobnosti srovnávaných výrobků a míra konkrétnosti, s jakou tak učinili, je dostatečná.

3.4 Relevantní spotřebitel je průměrně informovaný, přiměřeně vnímavý a obezřetný

[59] Dalším kritériem hodnocení pravděpodobnosti záměny ochranných známek je hledisko průměrného spotřebitele výrobků a úroveň jeho pozornosti.

[60] Městský soud a před ním úřad a jeho předseda vyšli z toho, že v oděvním odvětví je relevantní veřejností, u níž se posuzuje nebezpečí záměny, průměrný spotřebitel, který je průměrně informovaný, přiměřeně vnímavý a obezřetný.

[61] Stěžovatelka s tím nesouhlasí. Městský soud totiž opomněl hledisko, že je Eva Samková veřejně známá osoba a že i jiné osoby než sportovní fanoušci si budou vybírat opatrně a s vyšší mírou pozornosti vzhledem k ceně výrobků. Podle stěžovatelky budou spotřebitelé obezřetní a dobře informovaní jak při nákupu spodního prádla, tak i oblečení lyžařského a snowboardového.

[62] Stěžovatelčiny námitky nejsou důvodné. Městský soud vzal při svém hodnocení v úvahu jak skupinu spotřebitelů, kteří si spojí stěžovatelčino označení se známou českou snowboardistkou a kteří budou nakupovat specifické lyžařské a snowboardové oblečení vyšší cenové kategorie, tak nezanedbatelnou část veřejnosti, která si označení s Evou Samkovou nespojí a jejíž informovanost, obezřetnost a míra pozornosti bude běžná a průměrná.

[63] Podle judikatury Tribunálu platí, že pravděpodobnost záměny je třeba posuzovat s ohledem na veřejnost, která jí věnuje nejmenší pozornost (rozsudek ze dne 15. 7. 2011, věc T-220/09, Ergo Versicherungsgruppe AG proti OHIM, bod 21). Proto podobně jako u předchozího bodu, který se týkal posuzování podobnosti výrobků, lze k určité části srovnávaných výrobků uzavřít, že míra pozornosti spotřebitelů při jejich nákupu bude nadprůměrná (luxusní spodní prádlo, pečlivý výběr podprsenky, kvalitní lyžařské a snowboardové oblečení). Naproti tomu však nezanedbatelnou část spotřebitelské veřejnosti budou tvořit průměrně informovaní spotřebitelé, kteří nakupují oblečení jako předmět každodenní spotřeby (trička, košile, mikiny, svetry, bundy, kalhoty, sukně, šaty, pokrývky hlavy, rukavice či pohodlné, běžné spodní prádlo); nebudou tak výběru věnovat takovou pozornost a na značce jim nebude obzvlášť záležet. Právě ti by mohli porovnávaná označení nejpravděpodobněji zaměnit. Městský soud ani úřad a jeho předseda proto nepochybili, když relevantního spotřebitele určili jako spíše průměrně informovaného, přiměřeně vnímavého a obezřetného.

3.5 Kritéria pravděpodobnosti záměny je třeba znovu společně komplexně posoudit

[64] Souhrnným posouzením jednotlivých kritérií dohromady dospěl městský soud k závěru, že stěžovatelčino označení vyvolává nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou společnosti Naturana a hrozí, že si spotřebitelé mylně spojí stěžovatelčin produkt označený přihlašovanou známkou se společností Naturana.

[65] Stěžovatelka s tím nesouhlasí. Nelíbí se jí, že městský soud nevzal při svém hodnocení v potaz množství ochranných známek téhož znění a skutečnost, že označení „EVA“ je u spodního prádla rozšířené u různých výrobců. Jeho rozsudek je proto podle stěžovatelky nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Protože má starší ochranná známka velmi nízkou rozlišovací způsobilost, není schopna oslovit relevantní spotřebitele tak, aby si spojili s jejím původcem, společností Naturana.

[66] Podle NSS napadený rozsudek nepřezkoumatelný není: je z něj patrné, z jaké právní úpravy městský soud vyšel, jakými úvahami se řídil a k jakým závěrům nakonec dospěl. Právě proto se NSS mohl zabývat všemi jeho závěry věcně a některé sporné otázky zhodnotil odlišně. V novém řízení, které se povede před úřadem, tedy bude třeba znovu celkově posoudit všechna kritéria pravděpodobnosti záměny.

4. Závěr a náklady řízení

[67] Protože městský soud a před ním předseda úřadu nesprávně posoudili rozlišovací způsobilost křestního jména Eva, vizuální podobnost obou porovnávaných označení a vnitřní rozlišovací způsobilost starší ochranné známky, zrušil NSS jejich rozhodnutí a věc vrátil úřadu k dalšímu řízení. Úřad je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku a opětovně posoudí pravděpodobnost záměny mezi označeními právě s ohledem na vyslovené závěry o rozlišovací způsobilosti. Kromě toho se úřad vypořádá s tvrzením společnosti Naturana o tom, že její ochranná známka má dobrou získanou rozlišovací způsobilost.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Práva dětí](#)
- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Samospráva \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Význam řízení](#)